

[Lawaetz]

lunde med 90 pct. af lønnen, når den mindre skat tages i betragtning.

Vi kan desværre heller ikke komme uden om, at det ofte har været svært at få ledige stillinger besat, fordi f.eks. et ægtepar med en understøttelse på tilsammen 180.000 kr. har været ret så kritiske over for det job, man har tilbudt dem.

Jeg ved godt, at jeg vil blive sagt imod, men der er et gran af sandhed i det, og jeg tror derfor, der vil være en bred forståelse i befolkningen for en nedsættelse til 80 pct. i understøttelse. I hvert fald vil den flittige, der hver dag er gået på arbejde til en minimal løn, knap så ofte misunde sin nabo, der har gået hjemme med fuld understøttelse, en understøttelse, som i dag er større end minimallønnen. Vi kan således tiltræde de 80 pct.

Med hensyn til de 80.000 på efterløn har de fleste selv valgt denne udvej. Ingen har vel givet dem garanti for, at samfundet evigt skulle give dem 90 pct. af højeste dagpengesats i pension. Vi kan gå med til dette og henstiller til folk, at de tænker sig om, inden de går på efterløn fremover.

En såkaldt karensdag mener vi er en fornuftig ting, og uden at gå nogen for nær tror vi, at det statistisk større fravær mandag og fredag måske falder lidt. Vejrligsdage har været en hård og uberegnelig belastning for mange håndværksmestre. Den bestemmelse kan vi også gå med til.

Derimod holder enigheden op, når regeringen foreslår, at arbejdsgiverbidraget og medlemsbidraget skal tredobles til 3.350 kr. pr. beskæftiget pr. år. Vi har svært ved her at finde sammenhæng med det, vi hørte i går og i forgårs, nemlig at det, der var det vigtigste nu, var at bedre konkurrencedygtigheden. Vi har svært ved at forstå, at den samme regering i dag kan foreslå, at vi skal belaste hver arbejdsplads med et stort ekstra beløb. Vi tror, det skyldes, at en finansminister i klemme med den tomme kasse har spurgt sin arbejdsminister, om ikke arbejdsministeren kan liste nogle tusinde ud af henholdsvis fagforeningsmedlemmerne og arbejdsgiverne. Det er vi ikke tilhængere af. Vi forstår hovedpinen med den tomme kasse, men det er lidt synd, hvis det går over i vores afdeling. Vores afdeling er arbejdsmarkedet, og dér går det ud på at få flest muligt mennesker i sving. Dette vil beklageligvis virke i modsat retning.

De andre ting kan fremskridtspartiet gå med til, men vi vil meget gerne alvorligt diskutere dette, for hvad er det, vi snakker om? Vi snakker om at gavne konkurrenceevnen og få flere i arbejde, og jeg er bange for, at dette vil virke modsat.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tror ikke, der er noget medlem af dette ting, som under møder ude i landet ikke vedholdende har hørt den kritik, at understøttelse er noget, der misbruges, at der er en hel del mennesker, der kunne få arbejde, men ikke ønsker det. Jeg er sikker på, at alle har hørt den kritik, og derfor er det meget, meget vigtigt at fremhæve, at ingen af de fire partier er inspireret til dette lovforslag af den kritik. Det er ikke den, der er baggrunden, for det er alt for nemt at påstå noget sådant. Enhver ved, at vi ingen ordening har af nogen art, hvad enten det er for rige eller fattige, der ikke bliver misbrugt af nogen, men af den grund afskaffer man ikke ordningen. Inspirationen her er altså én eneste, og det var den, der gik igen og gik igen og gik igen i går: vi har en bunden opgave, vi skal ændre fundamentalt på nogle ting, derfor må vi se, hvor det er, de fleste penge bruges, og så bliver vi nødt til at gribe ind dér. Det er sandheden. Sådan ligger det. Det er det, vi er nødt til.

Jeg kan godt sige, at for CD har der været to vældig ubehagelige ting at gå med til. Det ene var det, vi talte om i går med pensionskasserne. Det andet er dette, og det gør mest ondt, men det betyder ikke, at vi ikke går med på det, og det betyder ikke, at vi har bebrejdet de andre partier, at de ville gøre det. Vi erkender bare, at vi er nødt til at gå med til dette, ellers går meget andet i stykker for os. Det er på den baggrund, vi kan gå ind for det.

Jeg tror ikke, der er en af os, der ikke hellere end gerne vil give fru Lilli Gyldenkilde ret i, at vi ved, det er ulykkeligt for mange mennesker, men nu skal vi jo heller ikke overdrive, og jeg er da tilfreds med, at man i udvalget vil få mange eksempler forelagt. Man bliver jo nødt til at erkende – og heldigvis er det sådan – at statistikken bare regner alle arbejdsløse som et tal, men nogle er arbejdsløse i 8 dage, nogle er arbejdsløse i 3 uger, nogle er arbejdsløse i 3 måneder, og så